

El factor humà en la llei d'educació

He llegit l'article «Més sobre la llei d'educació» de J. Sampera al n.º 38 de «Ronsana». Amb sinceritat he de confessar que m'he refermat encara més en la meua particular opinió que la Llei d'Educació és bona, rotundament revolucionària, perquè intenta acabar amb la DISCRIMINACIÓ i amb el CLASSISME.

Sí... PERÒ NO TANT, NI DE BON TROS...

Ara bé, si aquesta necessària revolució no es porta a terme, tenim la convicció que la falla serà absolutament de tipus humà. Defallirem nosaltres —els homes— que ens resistirem a portar a terme els avantatges pedagògics i la igualtat d'oportunitats que transpira tota la llei. Perquè si certament existeix una etapa preescolar no obligatòria, però SÍ GRATUÏTA, que pot desembocar en una nova discriminació, serà perquè fallaran els mestres, els educadors i els pares —FACTOR HUMA—. Llegim l'art. 11-3. En ell es demana als mestres i educadors un estudi **constant i profund de l'alumne**: físic, psicològic, d'aptituds i aficions, ambiental, familiar, etc., amb la col·laboració dels pares. I en quant a l'aprofitament escolar (art. 11-4), es verificarà una **avaluació continuada** del desenvolupament de l'alumne durant els vuit anys d'E. G. B. I en l'article 19-3, hi llegim: «Aquelles alumnes que, sin requerir una educació especial, no alcanzen una evaluació satisfactoria... deberán seguir **enseñanzas complementarias de recuperación**». És a dir, procurar refer els aspectes entorn d'una àrea, no assimilats degudament per l'estudiant.

Per tant, si els mestres i educadors —FACTOR HUMA torno a repetir— prenen consciència que una part de la mainada que ingressa a l'E. G. B. als sis anys, no ha estat preescolaritzada, posaran tot el seu esforç per a observar i estudiar el cas particular de cada alumne i, mitjançant classes paral·leles de recuperació, intentaràn incloure a tots els alumnes capacitats, dins els fonaments bàsics, almenys, de cada nivell. A més a més a l'art. 13-3 es diu respecte a l'Educació Preescolar: «En los Centros estatales la educación preescolar será GRATUITA y podrá serlo también en los centros no estatales que soliciten voluntariamente el concierto (con el Estado)». Conseqüentment **si els pares volen i les escoles privades hi col·laboren** —tornem al FACTOR HUMA— la gran majoria dels infants de 2 a 5 anys podran ser escolaritzats encara que siguin econòmica o culturalment febles. Per tant no hi haurà una discriminació als sis anys, almenys, generalitzada. (Crec que J. Sampera afirmava tot el contrari. No devia haver llegit aquest article 13-3).

Permeteu-me sobre aquest tema —l'exposició breu d'una vivència que potser aclarirà aquest cas particular de la suposada discriminació provocada indirectament per la llei. Mestres consultats —algun d'ells, fill de Sta. Eulàlia— que el curs passat dirigien el cinquè d'Ensenyament Primari (segons la llei antiga) han constatat que dels alumnes de quart només van ingressar a cinquè per a prosseguir aquest Ensenyament una part: els fills dels «pobres». Els dels «rics» van començar el primer de Batxillerat. En el present curs, en el que el cinquè nivell ha entrat dintre la normativa de l'E. G. B. (nova llei), constaten que tots els nens i nenes de 10 anys —«rics i pobres»— (¡que repugnant és parlar d'aquesta distinció de classes, oi?!) han omplert **socialment, igualitàriament** l'aula d'estudi. Aquests mestres confessen, passats sis mesos de

curs, que els fills dels «febles» amb capacitat i amb molt més interès, havien superat l'avantatge de la possible millor escolarització dels econòmicament forts. Ells —els mestres— van ser els primers en no fer distincions, en treballar en tots indersament, logrant la recuperació atenta i delicada dels endarrerits. (Lògicament que tota aquesta intensa dedicació a la tasca educativa, segons els nous mètodes, ha de ser compensada amb una autèntica millora econòmica i amb una preparació professional més adequada).

Si tots els mestres i educadors actuessin així —èxit del FACTOR HUMA— fins el vuitè curs d'E. G. B. ¡dítxosa SELECCIVITAT la que es faria en arribar als 13 anys! Sí ¡dítxosa! Perquè sabríem amb certesa moral molt ferma (rellegiu l'abans citat art. 11-3) que els que aconseguissin el títol de «Graduado Escolar» seran una garantia de continuïtat en els seus estudis de B. U. P. (Batxillerat unificat i polivalent). No com abans que començaven els estudis de Batxillerat els capacitats i, el més greu, també els NO capacitats. I això socialment era i és antieconòmic. Perquè si mirem al nostre entorn o rellegim estadístiques restarem esgarriats de veure **quantíssims ingressaven en el Batxillerat i que pocs l'acabaven honrosament**.

Des d'ara els alumnes que després de 8 anys d'E. G. B., estudiant profundament el seu llarg i espès expedient escolar, (si s'ha portat amb serietat —factor humà—) i malgrat les repetides recuperacions, no demostrin capacitat, **voluntat** i estar en condicions d'aprofitar uns posteriors estudis, se'ls hi donarà el Certificat d'Escolaritat que **els facultarà i els OBLIGARÀ (art. 40-2-a) a iniciar estudis i pràctiques d'iniciació professional de primer grau. És més, si aquest alumne prosseguís amb estudis complementaris, un segon curs de Formació Professional i demostrés una autèntica recuperació (Art. 40-2-b) podria automàticament ingressar en el C. O. U. (art. 32-2), malgrat haver obtingut el «trist» Certificat d'Escolaritat.** (Tot això no ens ho deia J. Sampera. Una llàstima. Perquè tractar els temes **socials, els temes que interessan al poble**, sense la deguda informació i serietat semblaria fer demagògia).

Reflexionem ara. ¿Es aquest sistema introduir una nova discriminació? O és més bé —si els mestres i educadors, repeteixo, hi cooperen— una veritable i meditada selecció? Perquè, aquesta selecció ben portada —tal com l'exposa la llei, i amb les ajudes econòmiques que aniran incrementant-se continuadament (beques salari, beques col·laboració, etc.), és una autèntica i racional igualtat d'oportunitats. Perquè la selectivitat és obra de Déu. Mireu la naturalesa. No tots els arbres creixen fins a la mateixa altura i malgrat tot compleixen el seu destí vegetal a la perfecció. Ni s'admiren els mateixos paisatges des dels multitudinaris cims de les nostres cordilleres. I llurs diferències fan que la natura sigui encara més formosa. A algú pot semblar-li tot això poesia. Anem, doncs, a l'economia pràctica: orientar vers un ofici l'alumne que no té capacitat o voluntat per a uns estudis superiors, ¿no és un formidable **estalvi** de diners i una **interessantíssima** projecció del seu futur? I més o menys podriem dir respecte als tres cicles (art. 31-2) de l'Educació Universitària. Tornem a revisar estadístiques. ¡Quants joves han deixat —pels motius que siguin, però bastants per cansament, per incapacitat— els seus estudis universitaris en

TANT SI ANEU AMUNT COM AVALL...

Restaurant

La Vall

Can Maspons de La Vall - Tel. 99

Km. 3.500 de la Carretera de Caldes a Granollers - Tel. 87 - SANTA EULALIA DE RONSANA

LUXOSOS SALONS
PER A

BATEIGS
PRIMERES COMUNIONS
CASAMENTS
I
BANQUETS

Fàcil aparcament

Obert tot l'any

Espais parc infantil